

Folketingets Sundhedsudvalg

E-post: udvalg@ft.dk

Folketingets Sundhedsudvalg har den 29. januar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (B 111) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet i forlængelse af beslutningsforslag B 111 om forbedringer på høreapparatområdet.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. januar 2010 fra Høreforeningen, jf. B 111 – bilag 1.

Svar:

Jeg kommenterer i det følgende Høreforeningens bemærkninger i samme rækkefølge som temaerne i SF’s beslutningsforslag:

Høreforeningen:

”Kvalitetsmåling

Høreforeningen finder, at det er naturligt, at målinger bliver foretaget på samme måde, uanset om patienten er behandlet på audiologisk afdeling eller har benyttet tilskuddet til at købe egne høreapparater.

Vi har set fra tidligere målinger, at der især blandt private behandlere er stor forskel i antallet af besvarelser. Antallet af besvarelser svinger fra 0 – 100 % blandt de forskellige private behandlere.”

Kommentar:

Det er korrekt, at antallet af besvarelser i spørgeskema- og tilfredshedsundersøgelser ofte varierer. Bl.a. viser en tilfredshedsundersøgelse for første halvår af 2009 blandt høreapparatbrugere hos godkendte forhandlere, at mere end **85 pct.** anvender deres høreapparat i 4 timer eller mere om dagen, hvorimod kun ca. 1,7 pct. af brugerne ikke benytter deres høreapparat. Svarprocenten var 61,3 procent, hvilket er noget højere end samme undersøgelse i andet halvår af 2008, hvor den var 52,2 pct.

Det går således den rigtige vej, men jeg vil følge udviklingen på området.

Høreforeningen:

”Fælles indkøbsordning

Når det drejer sig om indkøbsordning, findes der allerede en ordning på det offentlige område. Amgros I/S står for forhandling af priser for alle audiologiske afdelinger. Det vil være naturligt, at de apparater, det offentlige giver tilskud til, også bliver en del af denne ordning.

Indkøbslisten for Amgros I/S er med til at sikre en minimumstandard for anvendelige høreapparater. Det er desværre blandt nogle private forhandlere muligt at købe høre-

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 6. april 2010
Sags nr.: 1000621
Sagsbeh.: SUMMR-
NI/Sygehuspolitisk center
Dok nr.: 195997

apparater, der reelt ikke er anvendelige til behandling af høretab. Alle apparater skal have en standard, så de kan behandle høretab.”

Kommentar:

For regeringen har det været helt afgørende, at borgerne har mulighed for frit at vælge mellem offentlig og privat høreapparatbehandling og for selv at vælge mellem landets forskellige forhandlere og høreapparater efter eget ønske. Derfor giver serviceloven ikke mulighed for en fælles indkøbsordning efter tilskudsordningen, idet privat høreapparatbehandling bevilges som et samlet kommunalt tilskud til høreprøve, høreapparat, tilpasning, service og garanti og er inkl. moms.

Der er således ingen samlet opgørelse over, hvilke høreapparater der udleveres hos de godkendte, private forhandlere, idet forhandlerne ikke har pligt til at oplyse herom.

For så vidt angår kvaliteten af høreapparater fra godkendte forhandlere, gælder, at et høreapparat skal være CE-mærket, før det må markedsføres, sælges og tages i brug i EU- og EØS-lande. Et CE-mærke på et produkt er forbrugers garanti for, at produktet lever op til fælleseuropæiske mindstekrav til sundhed og sikkerhed. Og det er producentens garanti for, at produktet er fremstillet i overensstemmelse med disse krav.

Det er korrekt, at en CE-mærkning ikke sikrer, at et høreapparat i tilstrækkelig grad afhjælper borgerens høretab. Det er således høreapparatleverandørens opgave at rådgive patienten om valg af et høreapparat, som afhjælper det konkrete høretab. Dertil kan jeg oplyse, at der på europæisk niveau arbejdes på en europæisk standard for høreapparatbehandling. Arbejdet har bl.a. givet anledning til danske bemærkninger og et endeligt udkast til forslag er sendt i godkendelse i marts 2010 med svarfrist den 11. maj 2010.

Høreforeningen:

”Henvi sning til egen høre klinik

Høreforeningen støtter forslaget om at adskille speciallægers økonomiske interesse i salg af høreapparater fra behandling af patienter i deres lægepraksis.

Der er desværre en række eksempler, som viser, at borgeren ikke bliver korrekt behandlet og vejledt, selvom reglerne på området er beskrevet i Sundhedsstyrelsens vejledning på området.”

Kommentar:

Regeringen har sikret, at en ørelæge efter overenskomsten for speciallægehjælp i forbindelse med henvisning til høreapparatbehandling skal oplyse patienten om mulighederne for frit valg af høreapparatleverandør i enten det offentlige eller i det private med tilskud. I sammenhæng hermed udleveres Sundhedsstyrelsens pjece: ”Hvis du skal ha’ høreapparat – Vejen til bedre hørelse – offentlig eller privat behandling”.

Hvis ørelægen selv optræder som privat leverandør eller på anden måde har en økonomisk forbindelse til leverandøren, *skal* ørelægen oplyse patienten herom i forbindelse med henvisningen. Oplysning om aftale med leverandør eller andre økonomiske forbindelser skal desuden fremgå af opslag eller af fremlagt pjece i venteværelset.

Patienten skal hos ørelægen underskrive en erklæring om at have modtaget fuld oplysning om valgmuligheder og om ørelægens eventuelle relationer med en leverandør. Ønsker patienten ikke at afgive en sådan erklæring, skal ørelægen anføre dette i patient-

tens journal. Kan ørelægen ikke fremlægge dokumentation for, at oplysningspligten er opfyldt, vil ørelægen kunne tildeles advarsel eller bod i henhold til sygesikringsoverenskomsten.

Ministeriet har på den baggrund indhentet en udtalelse fra speciallægelandsarbejdsudvalget om behandling af sager vedrørende aftalen i landsoverenskomsten om ørelægers informationspligt når de henviser til høreapparatbehandling.

Speciallægelandsarbejdsudvalget har oplyst ministeriet om, at udvalget ikke har behandlet nogen sager vedrørende ovenstående siden aftalen indgåelse pr. 1. juli 2006. Endvidere har ingen regionale samarbejdsudvalg haft sager vedrørende ørelægers informationspligt ved henvisning til høreapparatbehandling. Endelig har Danske øre- næse- og halslægers organisation ligeledes meddelt, at de ikke har kendskab til nogen sager.

Der er med andre ord ikke noget, der tyder på, at øre-, næse- og halslægerne forsømmer deres pligt om at give patienterne den nødvendige information.

Har Høreforeningen imidlertid dokumentation for eksempler på problemer med mangel på uvildighed og økonomiske interessekonflikter, så er det noget de regionale samarbejdsvalg eller speciallægesamarbejdsudvalget skal se nærmere på.

Det er dog min umiddelbare vurdering, at de eksisterende regler sikrer, at patienten kan foretage et ordentligt informeret valg og afgøre, om han eller hun har tillid til, at man får en god og fair behandling hos den pågældende læge, eller om patienten vil tage sin henvisning med et andet sted hen.

Det er derfor regeringens holdning, at mistanke om misbrug bekæmpes bedst gennem åbenhed, information og gennemsigtighed – ikke ved forbud. Men er der konkrete eksempler på problemer, så skal de frem i lyset, så der kan tages hånd om dem i de regionale samarbejdsudvalg eller i speciallægelandsarbejdsudvalget.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

/ Martin Randrup Nielsen